

Гео Милев

Патарак и рибок

На разходка из реката
тръгна байно Патарак,
весело с крила запляска
и закряска: „Квак-квак-квак.“

А отдолу из водата,
там в съседний вир дълбок,
важно, важно и надменно
гледа господин Рибок.

„Здрасти – казва Патаракът, –
ех, но скрит под таз вода,
ти не знаеш що е въздух,
слънце, радост, свобода!

О, ела при мене горе,
с мене тук заплувай ти,
над водата ти заплувай
и приятел ми бъди.“

Господин Рибок изплува
над водата в тоя миг,
гълтна въздух – но му стана
зле и той нададе вик:

„Не, не мога тъй да плувам,
въздухът не е за мен;
най-добре е да си бъда
там, където съм роден...“

Свят му се зави, назад се
килна господин Рибок
и отново се цамбурна
пак във своя вир дълбок.

А над него Патаракът
се закиска: „Квак-квак-квак! –
нищо не разбираш, байно...
Гледай ти, какъв глупак!“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11315>]